

□□□ நிலமையைக் குறிப்பாகச் சொல்வது போல ""ஏதோ நகர்ந்து கொண்டிருந்தது மண்ணியாறு." கரையோரம் நடப்பவர்களையப் பார்த்துப் பளிச்செனச் சிரித்துத் தலையைசுத்து நலம் விசாரிக்கும் நாணல் பிசுக்களையப் பார்ப்பது அப்பர்வமாகி விட்டது. கரையெங்கும் மண்டிக் கிடக்கும் கருவச் சட்டிகளில் உரசி, உரசி உடல் புண்ணாகி மண்ணியாறு துவண்டது நெளிந்தது.

""சும்மா எறங்கி முங்குங்க, மாடும்பியக் கட்ட தண்ணி உரசுல, நீங்க என்னடானா? படியில நின்னுக்கிட்டே முங்குநீங்க. நடும் ஆத்துக்குப் போங்க, கொஞ்சம் தண்ணி தள்ளிவா காட்டும்" உரிமையோடும் கற்றியவரிடம் ""மணலா இருக்குமா?" என்று கேட்க, கடகடவெனச் சிரித்தார். ""நீங்க வறே, அஞ்சாறு வருசமா ஆத்துல தண்ணியே வரல, கொஞ்ச நஞ்சம் அடி மண்ணையும் ஆளுக காணு கெளப்பிட்டான். ஒப்புக்குக் கல்யாணம் பண்ணிகிட்டும் ஊருக்கு எளச்சவ கதயா மண்ணியாறு கிடந்து மளும்மாறுது. எங்க பொண்டுக மண்ணியாத்துல மஞ்சக் குளிச்சு எவ்வளோ நாளாகுது தரெயுங்களா?" பழும்பு நிற வட்டியில் பல வருசத்துக் கதையை மூடிந்து வதை திரும்புவர் போல உதறிக் காட்டினார்.

எதிர்த்த கரையில் மரத்தடியில் வள்ளை வளரே வட்டியுடன் கட்டமாக ஆட்களும், தடித்த பிண்புடன் மீன்று பார்ப்பனர்களும் கட்டிக் கிடந்தனர். நான் உற்று நோக்குவதைக் கவனித்தவர், ""தவெசம் கொடுக்குறாங்க தம்பி, கோபால் ராவான்னு சூத்துப்பட்டு கோவிலு நிலமா கையில் வச்சிருந்தான் மனுசன். துத்துறப்ப காத்துல சதெற்ற மணியக் கட்ட காலால தள்ளி மட்டக் கட்டுவான். சதெத்ப்ப ஒரு புள்ள கட்டப்

Written by

Saturday, 23 April 2005 19:11 -

பக்கத்துல இல்ல. எல்லாம் பட்டாளத்துல இருக்கானுவ. பெரியவன்
வந்துருக்காம போல" என்றார். ""பெரியவனா, அவன் அப்பனுக்கு மலே, இந்த வாழ்ச்
சரவலெல்லாம் புடிச்சிப் பீறாய்ஞ்சு எச்சலெமை மாறி அத மெட்ராசுக்குக்
கடத்திக்கிட்டும் போறான் பாரு, யாராவது ரெண்டு கட்டை, இது மெட்ராசுல என்ன வலெ
தெரியுமாங்குறான்" — இன்னொருத்தரும் சேர்ந்து கொண்டார்.

எதிர்க்கரணை மரத்தடியில் கட்டியிருந்த கட்டடம் திடீரென ஆ, ஊ என கலந்தது ஓடினர்.
திவசம் கொடுக்கக் கூந்தியிருந்தவனும், பார்ப்பனரும் ""அய்யோ... அய்யோ" என ஓரே
அலறலும் ஓட்டமும் பார்க்க கலவரமாய் ததிரிந்தது, ""ஓடும், ஓடிடும் ஏய் ஓடித்தொலடா!"
அலறியபடியே ஓடிய பார்ப்பனர் வட்டையையும், அவிழ்த்து தலையில் போட்டுக்
கொண்டு ஓடி ஆத்துக்கூள் பொத, பொத்தென்று விழ, பார்க்கவே பதட்டமானது.
எதிர்க்கரணை மரத்துக் கிளிகளும் பீதி ஒலி எழுப்பிச் சிதறச் சிழ்நிலை மோசமாகத்
திரிந்தது. ஆத்துக்கூள் விழுந்தவர்களோ வட்டெடுப்பட்டுப் போல விழுந்து
புரண்டனர்.

கூளித்துக் கொண்டிருந்த அனைவரும் பீதியாகி எதிர்க்கரணைக்கு ஓடினோம்.
""என்னாங்க? என்னாங்க?" ரொம்பதடிமம் தள்ளி நின்று ஒருத்தர் புலம்பிக்
கொண்டிருந்தார்: ""நம்ம கோபால் ராவ் திவசம்னு தெரியும் தம்பி. கொஞ்ச நேரம்
முன்னால்தான் அய்யிருங்க தொபீர், தொபீர்னு ஓரேசத்தம், அப்புறம் என்னடான்னா
அவனவன் வட்டைய தலையில் போட்டுக்கிட்டு ஓடி ஆத்துல வுழுவூறான், பதில்
சொல்லமாட்டேங்குறான், அவனவன் ஓடூறான், ஒரு எளவும் புரியல..."

""நீ வறைய்யா வெளரம் புரியாம. இவனுக்க எளவூ பண்ண வந்துதானே இவ்வளவும்.
மொதல்ல தள்ளிப் போயா, தனீ புடும்ங்கிரப் போவது. மரத்தும் மலேலே எத்தோ சோடும்
தனீ கட்டு தொங்குது? மெட்ராஸ் காரணுக்குத்தான் அறிவில்லே. மலேலலோகம்,
கீழ்லலோகங்குறான், மிச்ச வெளரமெல்லாம் உனக்குத் தெரியாதுங்குறான், இந்த
உள்ளீர் அய்யருங்களாவது மலே உள்ள தனீ கட்ட பக்க வேணாம்? இவனுக்க
பாட்டுக்குக் கீழ்சுள்ளியப் போட்டுக் கொளுத்த, தனீ கட்டு கலஞ்சு எல்லாம்

